

Midten af 2.g – En uoverkommelig hverdag med manglende lyst til undervisning, lektier og afleveringer

”Lene kom til mig på et tidspunkt i mit liv, hvor jeg havde det særdeles svært. Jeg mindes ikke nogensinde at have været så fortvivlet og så nedtrykt på samme tid. En tid, hvor jeg havde brug for hjælp.

I midten af 2.g kendte jeg blot Lene som en virkelig dygtig lærer med stor interesse i elever, men hvad jeg ikke kendte til på det tidspunkt, men som jeg senere skulle opdage, var, at Lene rummer så meget mere.

Lene havde i længere tid observeret en ung elev med kærlighed til sin uddannelse, der var faldet mere og mere ud af undervisningen, og som også i stigende grad virkede fraværende rent socialt. Alt sammen symptomer på et stille råb om hjælp, som han ikke engang selv var klar over. Den elev var mig.

Om jeg var blind over for mine problemer, eller om det var en skjult stolthed, der gjorde, at jeg nægtede at søge hjælp, eller om det var en kombination heraf, bliver jeg nok aldrig helt sikker på. Faktum var, at Lene så mere end en elev, der på overfladen ”blot” virkede træt af skole. Hun så en elev, der var tabt.

Hun trak mig til side på en af mine værste skoledage for at finde ud af, hvad der virkeligt var galt. Oprigtigt tog hun en interesse i mig, som meget få voksne uden for min familie nogensinde har gjort. Hun fortalte mig om det her ”coaching”. Om hvad det indebar, og hvorfor hun gerne ville tilbyde mig en snak, fordi hun kunne se, at der var noget helt galt, og hvorfor hun mente, at det kunne hjælpe mig fremad igen.

Efter en god portion overtalelse blev det starten på en relation til Lene, som jeg den dag i dag, stadig benytter mig af, når jeg står over for problemer i mit liv.

Trods det at blive coachet er det bedste beslutning, som jeg nogensinde har truffet, såvel fagligt som personligt, var det en rokkende og forholdsvist skræmmende begyndelse. Mit største problem var, at jeg var bange for at virke svag, fordi jeg aldrig har haft problemer med skolen ... tværtimod. Og her stod jeg med en manglende lyst til det selv samme studie, som jeg havde elsket i lang tid. Men jeg var vel ganske enkelt bange for at blive set som en dreng, der havde mistet kontrollen over sit liv, og som ikke kendte løsningen.

Lene og jeg fik opbygget et tillidsforhold over flere samtaler, og med dette som fundament fik vi kortlagt mit liv, og hvor mine problemer lå. Hun introducerede mig til værdifulde modeller og tankegange, som jeg ret hurtigt kunne se potentialet i at benytte som en del af min personlige udvikling.

Sammen med Lene fandt jeg frem tid, at jeg havde i længere tid døjet med personlige problemer, der havde fundet sin vej over i mine faglige præstationer, og da jeg altid har opfattet mine faglige styrker som en stor del af min person, havde det sendt mig ud i en negativ spiral, efter jeg var begyndt at klare mig dårligere.

Dette var min største opdagelse omkring mig selv, nemlig i hvor stor grad at jeg opfattede mig selv om overvejende faglighed, og hvordan jeg havde glemt, at livet handler om balance mellem ens interesser og ens personlige liv. Over en længere periode bearbejdede jeg mine problemer med hjælp til selvhjælp fra Lene. Hun gav mig ganske enkelt støtten og redskaberne til at tage kontrollen over i mit liv tilbage.

Den foreløbige slutning på min historie er heldigvis lykkelig. Jeg nåede mine faglige mål, da jeg gik ud af 3.g, men jeg lærte samtidigt, at der er mere til livet end blot skole. Jeg lærte at leve livet med balance.

Jeg har i dag kendt Lene i lidt over 6 år, og jeg skylder hende meget. Jeg vil evigt være taknemmelig for den rolle, som hun har spillet i mit liv, og fordi hun trak en ung dreng til side, der havde brug for hjælp. Jeg fandt mig selv takket være hende, og jeg har *heldigvis* aldrig været den samme siden.”

Michael Pedersen